

[Henning Philipsen.]

med venstregeringen i denne periode. Det er en regering, som man fra socialdemokratiets side selv siger man ikke kan stole på, og det bliver naturligvis socialdemokratiets egen sag at vurdere regeringen på den måde. Men det bliver også socialdemokratiets egen sag — og det bliver jo nok det sværeste — at forsvare dette forlig, kort tid efter at man her i dette ting har udtalt sin mistillid og har stemt for mistillid til denne regering. Det bliver naturligvis socialdemokratiets egen sag at forklare det, og jeg forstår da godt, at man f. eks. i dag også har måttet opleve, at på baggrund heraf har, hvis i øvrigt avisreferaterne er rigtige — det er de jo ikke altid nødvendigvis — formanden for socialdemokratiets boligpolitiske udvalg forladt dette udvalg. Vel, det er en sag, som socialdemokratiet må afgøre med sig selv, men jeg syntes godt, jeg ville gøre disse par bemærkninger.

Så vil jeg sige yderligere, at dette forligs forudsætninger set i forhold til den økonomiske politik eller måske nærmere mangel på økonomiske politik, som er regeringens, vil jo i allerhøjeste grad være afgørende og være væsentligt ændret i en efter min mening dårlig retning i løbet af de næstkomende måneder, således som det får lov til at fungere.

Om hvad er så aftalt i dette forlig? Ja, vedrørende beskæftigelsespapiret, altså dette bilag til selve aftalen, siger man, at regeringen har overvejet — og jeg understreger: regeringen har overvejet — muligheden for en begyndende lempelse inden for bygge- og anlægsgangene, men man siger intet konkret. Man sige yderligere, at den kvantitative regulering af det private boligbyggeri er en udvidelse af kvoterne i amtskommunerne, hvor der foreligger flere ansøgninger om byggeri, end kvoterne tillader. Ja men hvornår? Hvornår bliver denne aktivitetsudvidelse iværksat, hvornår sker det?

For det andet: man vil undersøge, om der kan gennemføres ordninger, der særlig øger interessen for udførelse af isoleringsarbejder og fornyelse af varmeinstallationer i udlejningsejendomme. Men hvornår kan man forvente at se disse forslag? Man behøver for øvrigt ikke engang at vente: socialistisk folkeparti har liggende forslag i så henseende, man kan bare tage at gennemføre dem. De

ligger her altså, så man behøver for så vidt ikke at vente, men det er rimeligt at spørge: vil man enten tage vores forslag alvorligt, eller vil man udarbejde nogle nye? Hvornår vil man i givet fald gøre det? Jeg synes nok, det er et rimeligt krav at få svar på, hvornår man vil gøre det.

At tro på, at aftalen er en sikring af beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren i sig selv, eller at den vil kunne redde beskæftigelsen med disse småapperier, er efter min opfattelse på lang sigt en illusion. Hele den aftale er efter min opfattelse meget luftig og giver kun vage løfter

Lad mig så gøre et par bemærkninger om finansieringen af det almennyttige byggeri. Her forrykker forslaget efter min mening endnu en gang forholdet mellem ejer og lejer i afgørende grad, og det forrykkes til ugunst for lejerne, selv om det skal erkendes, at der opereres med 10 pct. i statslån som rente- og afdragsfri. Men set i forhold til ejerboligen forrykker man det endnu en gang til ugunst for lejerne.

Forslaget er efter min opfattelse i den henseende en parallel til det 1966-forlig, som nu er ved at udløbe, og som allerede forliste ret tidligt. Det er en parallel i den henseende, at 1966-forligets lejevurderingsforhøjelser i det ældre boligbyggeri ganske enkelt blev gennemført med den angivelige — og dertil vil jeg godt føje ærlige — hensigt, at man herved skulle kunne opnå at få lejen nedsat i nybyggeriet. Vi sagde: den går ikke, I vil komme til at opleve det modsatte, og man kom til at opleve det modsatte. Ikke fordi vi sagde det, men fordi det, man lavede, var forkert. Det var bare os, der kunne se det.

Hvad er sandheden? Sandheden er den enkle, at samtlige lejer i det ældre byggeri steg, for det første uden at vi af den grund fik én lejlighed mere, og for det andet med det resultat, at lejen i nybyggeriet steg i et omfang, som den aldrig nogen sinde er steget før, og det maksimeres nu, hvor vi har en rente på mellem 17 og 18 pct.

Hvad er det så, man gør? Ja, nu kommer man og siger til vælgerbefolkningen: den medicin duede ikke, men nu gentager vi den, for hvis I ikke ville tro på det dengang, så skal I næsten med djævelens vold og magt nu forstå, at det dog er den rigtige måde at gøre det på, uanset om man selv